

Naast vroeg opstaan heeft Dan Brown nog meer werkrituelen, zoals elk uur pauzeren om een paar push-ups of sit-ups te doen. Niet alleen het bloed gaat ervan stromen, zegt hij, maar ook de ideeën. Stokt het verhaal toch, dan stapt hij in zijn 'zwaarte-krachtlaarzen' om even aan het plafond te hangen. „Als je de wereld ondersteboven bekijkt, verschuift ook het perspectief in je gedachtegang.” Misschien ontstond zo het idee een kinderboek op muziek te maken?

„Daar ben ik dertig jaar geleden al mee begonnen. Ik schreef muziek en een paar versjes, fotokopieerde die en maakte kleine boekjes met muziekcassettes. Die verkocht ik via een buurtboekwinkel. Ik vergat dat hele project, tot een paar jaar geleden.”

Hij vertelt dat hij tijdens een tournee door China te gast was in een tv-show. De presentator wilde over *Musica Animalia* praten (de titel van Browns muziekproject). „Ik had er in geen twintig jaar aan gedacht. Ze hadden op eBay een cassette bemachtigd en lieten die horen. Mijn Chinese uitgever wilde die versjes direct uitbrengen, met de muziek erbij. Mijn Amerikaanse uitgever zag er ook wel brood in. Toen dacht ik: oké, maar dan pak ik het wel serieus aan. Ik schreef tien nieuwe versjes, tien nieuwe muziekstukken en ik herschreef de oude. Een welkome afleiding, na zeven thrillers achter elkaar.”

In *Het wilde dierenorkest* stelt dirigent Maestro Muis een orkest samen van vrienden uit het dierenrijk. Op veelkleurige pagina's vol visuele grapjes belanden we in het bos bij 'toeterhard tjlpende' vogels, op de steppe tussen 'springsprongende' kangoeroes en onder water, waar de majes-

‘De thriller waaraan ik nu schrijf speelt zich deels af in Nederland’

tueuze mantelrog door zee zweeft. Al deze dieren hebben een levenslesje voor de lezers, en hun eigen muzikjes – uitgevoerd door het Zagreb Festival Orchestra – die via een app zijn te beluisteren: van de opgewonden geluidjes der klussende kevers tot de schattig-valse poging van het olifantenkalfje dat met de groten mee trompettert.

De vertaling is van het illustere duo Robbert-Jan Henkes en Erik Bindervoet (die ook tekenden voor onder meer de vertaling van *Ulysses* en de songteksten van The Beatles en Bob Dylan in het Nederlands). „Ik hoorde dat de vertaling van mijn boek fenomenaal is, maar mijn Nederlands is erg beperkt.” (Later blijkt dat hij 'graag gedaan' en 'tot ziens' foutloos kan uitspreken.)

Had Dan Brown ook de ambitie om de illustraties te maken? „Ha, nee! Daar heb ik echt nul talent voor.” Toch iets dat hij niet kan. „Van mijn Amerikaanse uitgever kreeg ik honderd voorbeelden van topillustratoren. Uiteindelijk koos ik de onbekende Susan Batori uit Hongarije.”

Een 'DB'-boek is geen echt 'DB'-boek zonder raadsels en geheime boodschappen. *Het wilde dierenorkest* zit er ook vol mee. In de tekeningen zijn letters verstopt die door elkaar gehusseld instrumentnamen vormen, en het is een hele toer ze te vinden. Kleine kinderen kunnen bijtjes zoeken die in de illustraties zijn verborgen. Maar er is meer. „Ergens zie je de letters DVC, van *Da Vinci Code*. Het notenbalkje op de colofonpagina toont de initialen van mijn moeder Conny Gerhard Brown en ik heb een *easter egg*, een paasei, verstopt: een extra muziekstuk dat je via de app kunt vinden.”

Dat Dan Brown ook muziek componeert